

DIARI CATALÀ

POLITIC Y LITERARI.

ANY IER. BARCELONA. — DIMARS 24 DE JUNY DE 1879. NÚM.º 52.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.—CARRER DE FERNANDO VII, NÚM. 32, 1.er

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

BARCELONA. un mes.	5 RALS.	ESTRANGER (unió postal) } un trimestre 40 RALS.
FORA. un trimestre.	20 RALS.	
		AMÉRICA id. id. }

BOTLLETI METEOROLÒGICH DEL DIA 24 DE JUNY.—OBSERVACIONS DEL DIA ANTERIOR.

Hora.	Barometro	Pluja.	Vents.Direc ^o	Vents.Forsa	Evaporac ^o	Atmósfera.	Nubols.	Ter. sec.	T. màx.	T. mín.	T. humit.	Estat Hige ^o	Sol.	Lluna.
8 d.	755. ^m 3	0. ^m	SE.	Fluix.	1. ^m 7	Serena.	Cirrus.	20. ^o 5	27. ^o 3	19. ^o 3	18. ^o 5	82. ^o 5	Surt. . 4. ^h 26	Surt. . 8. ^h 2
2 t.	756. ^m	0. ^m	S.	Moderat.	1. ^m 0	Serena.	Cirrus.	26. ^o 3	à las	à las	22. ^o	69. ^o 3	Se pon. 7. ^h 37	Se pon. 10. ^h 12
10 n.	755. ^m 3	0. ^m	S.	Molt fluix	1. ^m 7	Serena.	Cirrus.	22. ^o 5	2. ^h 8 t.	4. ^h 0 d.	20. ^o 3	62. ^o 3		

METEOROLOGIA.—Era aixó ocasionat pels forts remolins de vent, que deturavan la propagació de las ondas sonoras.

SANT DEL DIA. La Nativitat de Sant Joan Bautista.	QUARANTA HORAS. Iglesia parroquial de Ntra. Sra. del Carme, en las Gerónimas.	CORT DE MARÍA. Se visita á Ntra. Sra. del Remey, en Sant Jaume.
--	--	--

ESPECTACLES PÚBLICHS.

TEATRO ESPANYOL.—Avuy dimars.—Tarde: á las 3.—Entrada 2 rs.—La comedia en 2 actes, *La careta verde*.—El monólech *Nudos y nuditos*.—La comedia en 2 actes *El equilibrio europeo*.—Nit.—La comedia en 3 actes *Los grandes titulos*.—La pessa *Me es igual*.—Entrada 3 rs.—A las 8 y mitja.

TEATRO DEL BON RETIRO.—Funció per avuy á las 3 y mitja. Ultima representació de la ópera *Il barbiere di Siviglia*. Lo Rondó del *Campanone* (*Prova d'una ópera seria*), cantat per la Sra. Ferrer.—Nit.—A las 8 y mitja.—Entrada 2 rals.—La aplaudida ópera en 4 actes, *Lucrecia Borgia*.—Se despatxa en Contaduria y en los portichs del Liceo

Demà «Societat Apolo.»—Ultima de la ópera *Rigoletto*, en la que hi pendrà part la Sra. Ferrer.

CIRCO ECUESTRE BARCELONES.—Plassa de Catalunya.—Directors Srs. Alegria y Chiessi. Avuy dimars: festivitat de Sant Joan, se verificarán dos extraordinarias funcions: una á dos quarts de quatre de la tarde y altre á tres quarts de nou de la nit, ab arreglo als programas que 's repartiran en lo Circo.—Entrada 3 rs.

Pera 'l próxim dijous «Dia de Moda» s' están ensajant alguns nous exercicis que 's anuncián oportunament.—Avuy se despatxan localitats en Contaduria.

PLASSA DE TOROS DE BARCELONA.

Ab superior permis, gran corrida extraordinaria de toros de mort (fora de abono) que tindrà lloch, si 'l temps ho permet, abuy dimars 24 de Juny de 1879 festivitat de Sant Joan Batista.

Presidirá la plassa la autoritat competent.

La Empresa que té á son carrech la Plassa de toros de aquesta Capital decidida sempre á que los espetacles correspongan á la inteligencia del públich y al favor que aquest dispensa, en vista del extraordinari éxit que han obtingut en las dos primeras corridas, los toros de ganaderias Andalusas ha dispost no perdonant cap sacrifici dar la «corrida» extraordinaria que anuncia, ab toros de la acreditada y antigua ganaderia de Joseph Anton Adalit vehí de Sevilla, antes de Barrero, Jerez, may lidiats en aquesta plassa.

Ha contractat també per aixó los primers espasas de mes fama disponibles, los mateixos serveys de caballs, banderillas de luxo y demás accesoris, que tant complascent deixaren al públich en las corridas anteriors, aixis com la tant acreditada banda de artilleria, ab tot són numerós personal, que dirigeix tant magistralment lo Sr. D. Lluís Bressonier; complaudentse en esperar quedi 'l públich satisfet de la gran corrida de toros del dia de Sant Joan de aquest any.

Se lidiarán sis toros de l' antigua y acreditada ganaderia de D. Joseph Anton Adalit de Sevilla. ab divisa Vermella y Blanca, cuals senyas son las següents.

Primer. «Canari», negre de 3 anys; segon «Chato», negre entrepelat id.; tercer «Perdigón», negre entrepelat de id.; quart «Rodó», negre entrepelat de id.; quint «Botijo», id. de id.; sext «Sombrerito» negre entrepelat de id.; los cuals serán lidiats per las cuadrillas de los simpatichs y acreditats primers espasas Joseph Campos, Cara-Ancha de Algeciras y Angel Pastor, de Madrit, compostas dels drestres següents:

Cuadrilla de Cara-Ancha.—Picadors: Joseph Suárez, (a) Rubio, de Sevilla; Joseph Gomez, (a) Canales, de id.—Banderillers: Joseph Fernandez, (a) Barbi, de Sevilla; Manel Campos, de Algeciras; Pere Campos, de id.

Cuadrilla de Pastor.—Picadors: Matias Uceta, (a) Colita, de Madrit; Manel Martinez, (a) Abujetas, de id.—Banderillers: Bernat Ojeda, de Madrit; Cosme Gonzalez, de id.; Remigi Frutos, (a) Ojitos, de Madrit.

Puntiller: Anton Garcia, (a) Faro de Madrit.

Sobresalient de espasa ab obligació de banderillar los toros que li correspongan.

Joseph Fernandez, (a) Barbi, de Sevilla.

Totas las portas de la Plassa s' obriran á las 2 y mitja y la «corrida» comensará á las 4 y mitja en punt de la tarde.

PREUS.—*Sombra.*—Un palco ab 16 entradas, 73 pessetas.—Una delantera de palco ab entrada, 7.^o50.—Un centro de palco ab id., 4.^o50.—Una grada de palco ab id., 3.^o75.—Una barrera ab id., 7.^o50.—Una contrabarrera ab id., 4.^o50.—Una delantera de grada ab id., 7.^o50.—Una delantera sobre-porta d'ordres ab id., 5.^o50.—Entrada general 3.^o25.

Sol.—Una barrera de «tendido» ab entrada, pessetas.—Una delantera de grada ab id., 2.^o50.—Una delantera de andanada ab id., 2.^o30.—Entrada general, 1.^o75.

No se admistrán quarts ni moneda que s' hagi de pesar.

NOTAS.—Per facilitar la expensió, ha dispost la Empresa establir:

Despatxos de localitats y entradas en la Plassa del Teatro, núm. 3, (Cerveseria de «Ambos Mundos»), y en las reixas de la Plassa de Toros.

La venta de localitats y entradas comensará á las tres de la tarde del dia anterior al de la «corrida».

Tot billet que al entrar se presenti romput al porter, será considerat nul y de cap valor ni efecte.

Cada concurrent deuré presentar per sí lo billet, y no 's permetará que un entregui ó presenti los de dos ó mes personas.

Se suplica als senyors concurrents recordin que al presentar en las portas sos billets, lo porter es lo únich autorisat per romperlos y quedarse ab la part que corresponga, y que la part que 'ls será devolta deuen guardarla com justificant del asiento que tenen dret á ocupar.

Un cop presos los billets sols se tornarà son import en lo cas de no verificarse la corrida; un cop comensada aquesta no tindrà lloch cap devolució, y únichament podrá ferse efectiva aquesta última en los casos respectius, mediant la presentació de la targeta ó de la mitat corresponent, si ja s' hagues utilisat aquella.

En lo desgraciat cas de inutilisarse cualsevol dels lidiadors durant la «corrida», no podrá demanar lo públich son reempla.

Si se hagues inutilisat algun dels lidiadors anunciats, en las Plassas ahont deuen treballar avans de aquesta funció, serán reemplaats per altres de sa categoria.

En lo cas que s' inutilisases algun dels toros anunciats durant la lidia, no podrá 'l públich demanar son reempla.

Se observarán rigurosament todas las prevencions que la Autoritat té dispostas per las «corridas» de toros.

Queda prohibit als porters pendrer diner baix cap concepte.

No s' expendrán mitjas entradas y 'is neys que passia de 3 anys pagarán entrada entera.

La Empresa no respon dels billets comprats als revenedors, y si únicament de 'ls que 's prengun en los punts de venda que té dispòstos.

Avis important.—Los senyors abonats se serviràn passar á recullir las respectivas localitats, mediant lo talé de abono y 'l preu de la entrada, al cambi de monedas que té establert lo Sr. D. Joseph Marató en la plassa del Teatro, núm. 1, los días 21 y 22 del actual, passadas cuats fetxas no podran reclamarlas, per quedar á disposició del públic.

Bazar Parisien.—35, Rambla del Mitj, 35, entre la Fonda de las Cuatre Naciones y Pasatje Bacardi.—Gran surtit de cuberts de metall blanc pur, garantit forts y elegants de diversas formas, desde dos rals lo parell.—Serveys de taula complers, axís com per Fondas, Cafés, Restaurants y Vapors.—Especialitat en Rellojtes suïssos, garantissats per 5 anys, y desde 2 duros en amunt.—Ultimas novetats en bisuteria francesa, com collars, cadenas, brasalets, medallas, etc.—Aqueixa casa es la millor surtidal y mes barata d' Espanya, en tots cuants articles ven.

Kramerina.—Elixir y pasta de J. MEIFREN, Professor dentista soci honorari del colégi de Farmacéutichs de Barcelona.—Se ven en las principals perfumerias, quincallerias y droguerias d' Espanya, América y Portugal.—Depòsit central, en casa de l' inventor, Fernando VII, 16, Barcelona.

Cochs.—Lo millor específich per destruirlos rapidament es lo Lombricido-Formiguera, premiat en varias Exposicions nacionals y estrangeras. Es sumament agradable, fa tenir gana, regenera y fortaleix á las criaturas.—Depòsit Central, Dr. Formiguera, Fernando VII, núm. 7.—Barcelona.

AVIS IMPORTANT.

COMODITAT, ECONOMIA Y BON GUST en lo fumar; aixó ho trobaran los fumadors en los inmillorables papers pera cigarillos, marcas

Cacao y Villaret.

Llibrets ab PLANTILLA METALICA Y TALADRATS lo que facilita poder arrancar los fulls sens que s' inutilisi cap d' ells.

Unich depòsit, HOSPITAL, 19, BARCELONA.

NOTICIAS DE BARCELONA.

NOVETATS EN LO CIRCO ECUESTRE.—La empresa del Circo Ecuestre de la Plassa de Catalunya, ha escriturat á Mr. Alvante, que califica de artista en son género y de verdadera y extraordinaria notabilitat europea.

SESSIÓ LITERARIA DEL ATENEU BARCELONÉS.—L' Ateneu Barcelonés celebrá en la tarde del diumenje l' anunciada sessió literaria pera honrar la memoria de don Joan Güell y Ferrer. Lo saló de seessions estaba adornat convenientment, ab lo retrato al oli del escriptor proteccionista colocat sobre un fons de vellut carmesí en la testera del saló. Presidia l' acte lo president del Ateneu don Narcís Carbó, y comensá ab la lectura dels acorts de la Junta Directiva referents al mateix acte; desseguida lo soci don Joseph de Argullol llegí una ressenya biogràfica del senyor Güell y Ferrer, que meresqué l' aprobació de la concurrencia. Don Joseph A.

Muntadas llegí un escrit fent ressaltar lo molt que debia 'l país y la industria al senyor Güell. Finalisá la sessió ab un sentit discurs del senyor Joseph M. Rufart que feu lo panegirich del senyor Güell y s' extengué en consideracions economicas que foren celebradas per los allí presens. Lo senyor Estasen que debia pendrer part en la sessió, no pogué ferho per lo sensible motiu d' haber deixat de existir un germá seu.

Lo President de la societat despedí á la concurrencia ab paraulas que no poguerem entendre á causa de sa veu apagada.

DETENCIÓ.—Avans d' ahir á las 11 de la nit, lo sacrista de l' iglesia de Betlem sorprengué á un home mut, que passá als baixos de l' arcaldia, per habersel trovat á dins de iglesia en una hora intempestiva.

BARALIAS.—Dos homens sortiren desafiats avans d' ahir á la nit d' un cafeti de la falda de Montjuich, y al dirigirse al lloch designat un d' ells inferí al altre tres gavinetadas per l' espatlla deixantlo ferit de bastanta gravetat. Lo ferit fou curat de primera intenció pe l' senyor Nin, essent traslladat después á l' hospital y l' agressor passá á la arcaldia.

També en lo mateix dia, dos homes y una dona se causaren mutuas llessions en lo carrer de Castanos.

Ademés en la casa de socorro del districte quart se practicá la primera cura á un home que presentaba una extensa ferida en lo costat esquerra, habent de ser traslladat al Hospital, y un altre ab una ferida leve en la cama produida en barallas tingudas en las immediacions de Sarria.

Finalment, en la casa de socorro del primer districte foren auxiliats dos homens maltractats per tres subjectes en los encontorns de la plassa de toros.

PROFESSÓ DE GRACIA.—Diumenje se celebrá la anunciada professó de Gracia, en la que hi assistiren 5 pendons de noys, un de noyas, 5 d' homens, capellans, las autoritats locals y 'l talem. En lo curs de la professó y á detras dels pendons hi anavan cinch musicas militars. Daba lo piquet d' honor mitja companyia del regiment d' Aragó.

FESTA MAJOR DE RUBÍ.—Tenim noticia de que la festa Major de Rubí que tindrà lloch los días 29, 30 y primer del próxim Juliol, se celebrará enguany ab més solemnitat que cap altre. Tres son per ara las Societats que s' proposan ferse la competencia en obsequi als molts forasters que hi concorren, y entre ells la «Tranquilitat», que ademés de donar tres balls en lo saló del Jardí, ricament adornat per lo conegut Falés, de Molins de Rey, ha conseguit de la justament distingida banda de Artilleria, que amenisá la festa ab un concert al aire lliure en la bonica salsereda, de la font dita del Felip. No dubtem de que 'ls rubirenchs lograrán que aquesta sia una de las mes lluhidas festas majors que en aquell tosch poble fins avuy s' hajan celebrat.

L' ESCUADRA D' INSTRUCCIÓ.—Ha arri-

bat al nostre port, com ja s' esperaba, l' escuadra d' instrucció composta de las fragatas «Blanca» y «Numancia» y la corbeta «Tornado». Próximament abandonarà lo nostre port y farà rumbo á Rosas.

SUSPENSÍO DE TREBALLS.—S' han suspés los treballs de la fábrica de Vilanova, propia del senyor Ferrer y Vidal, á causa d' haber suferit una grossa averia una de las maquinas.

FIRAS Y FESTAS POPULARS.—S' assegura que la majoria dels actuals regidors que no deuen cessar lo dia últim d' aquest mes, tenen lo propòsit de invitar als regidors electes que en lo present any se celebrin las firas y festas de Barcelona.

CLASSES PASSIVAS.—Diu lo «Butlletí Oficial» que desde el 1. er al 7 del próxim mes de Juliol se passará revista general en Gracia, á las personas perteneixents á las classes passivas qu' estigan domiciliadas en dita vila.

OBRAS TERMINADAS.—S' ha dat ja entrada al públic al palau de la Diputació provincial, per la part de la plassa de la Constitució, ab motiu d' habersel terminat las obras del vestibul. Ja era hora.

LA VERITAT EN SON LLOCH Y AIGUA FORA DE SON LLOCH.—Las personas que 'l diumenje s' pasejaban per la plassa Real vegeren que 'l surtidor bessaba. ¡Aigua tenim de sobras! exclamaban las criadas, ¡ja no haurem de fer cua en la font! Altres deyan:—aixó es un gust, ¡veyeu?

Y encare deyan que 'l aigua de Moncada no aniria bé: tot just l' han inaugurada y 'ls surtidors ja vessan. Are resultarà que d' aigua 'n tenim massa.

Poch á poch. Era 'l cas que s' habia embossat una canonada y 'l aigua, que no s' entenia de brochs, sortia per la primera porta que trobava oberta.

INAUGURACIÓ.—Aquesta nit s' inaugurarà en lo Putxet, per la societat «Centre Familiar» un nou local construït expressament pera lloch de reunions. Ab tal motiu representarán varios aficionats algunas pessas y s' llegirán poesias alusivas á la festa. La sala d' espectacles está pintada y decorada la estil arabe.

LICENCIAT EN DRET.—Ha rebut lo grau de llicenciat en la facultat de Dret, secció del civil y canónich don Sebastiá Farnés Badó, fill de Sant Feliu de Codinas, de aquesta provincia, que ja ho era en la secció del administratiu.

DESGRACIA.—Un noy de 12 anys, caigué ahir desde gran altura en la montanya de Montjuich, rebent extensas contusions y feridas en tot lo cos, ab fractura dels ossos del cap y conmoció celebral. En la casa de socorro del districte quart se li prestaren los primers auxilis.

BANDO.—Hem vist ja fixat en las cantonadas lo bando que l' arcaldia sol publicar tots los anys al inaugurarse la temporada balnearia.

CASAS DE SOCORRO.—En las casas de socorro ahir foren auxiliats un home ferit d' arma blanca en lo costat esquer; un altre ab una punxada en lo costat y altre ferida en la cama; un altre home y una

dona ab contusions; tres ó quatre ferits ó malalts y 'l suïcida de que parlem en altre lloch.

SERVEY HUMANITARI.—Apenas oberta al públich l' elegant barraca «La Deliciosa» ja hem de donar compte d' un incident desagradable. Un jóve que ahir s' estaba banyant en la mar vella devant de dit establiment, y que s' ofegaba, fou socorregut á temps per lo barquiller d' aquella barraca, essent extret del aigua sense sentit. Despres de ser degudament auxiliat en lo mateix establiment, fou conduit á casa seva.

SECCIÓ DE FONDO.

LOS FRARES.

Voliam guardar per un segon article l' entusiasme que pe 'ls freres nos va comunicar lo «*Correo Catalan*». Mes velshiaqui que cuan anavam á entusiasmar-nos, y á saltar de goig y á demanar que fessen repicar campanas y disparar tronadas com si fos festa major, nos trobem ab que l' autor del article contra qui venim partint peras, per que no es nostre senyor, se 'ns posa serio y fins metafisich y tot. Mosseguemnos, donchs, los llabis, fem cara ben seria y fiquemnos en retóricas que de aquestas tothom ne sol sortir bé menos los teóclchs. Diu lo senyor don L. M. de Ll.:

«No vaig á discutir lo dret que té 'l frare á la existencia, com cualsevol altre ciutadà lo té á vestir y á viurer com millor li sembli ó *convinga*, perque ja está debatut, y no té contestació en lo terreno dels principis.»

Y velshiaqui la Teologia empassada ab armas y bagatjes á la Democracia mes pura y menos sofisticada. Aixó sí, desde la trona vinga ferli guerra: cuan es á terra perque jamay prosperi, cuan ja es dalt perque caiga y s' ensorri com mes abiat millor y no s' parli may mes d' ella. Guerra á la llibertat d' associació, que aixis ampara als que abusan d' ella per soterrarla com als que l' usan per solidar l' imperi del lliberalisme y neutralisar ó anular las maquinacions dels que no 'l volen perque 'l comprenen massa y veuen que ab ell son incompatibles!.. Mes cuan se tracta de ressucitar temps passats y que perque han passat ja no poden tornar; cuan se tracta de restaurar institucions que l' criteri lliberal considera incompatibles, inarmónicas ab l' esperit modern y ab l' Historia; cuan se tracta de reedificar convents que la Revolució va derrocar y fins reduir á montons de cendra que 'l vent del sigle s' emportá per no reunirlos de nou; allavoras aquella escola condemnada en la trona, aquells principis anatematizats avans del *Syllabus*, en lo *Syllabus* y despnes del *Syllabus*; aquellas idees condemnadas pe 'l catolicisme, s' invocan á cada pas, se pronuncian ab grans bocadas, s' elevan á la categoria de dogma y fins, si fos possible, se grabarian en las portas dels tem-

ples católichs y s' escriurian, á manera de *Post scriptum*, en lo nou testament.

¿Ab quin dret, ab quina rahó se proclama per part dels neo-católichs un principi que jamay ha sigut acceptat ni practicat per ells?

Mes anemá pams. ¿Qué volen los partidaris dels freres? ¿Demanan per ventura que se 'ls fassi d' iguals condicions que als demes ciutadans? Nó. Tothom sab que lo que s' preten, es restablir los convents ab la facultat de heredar y possehir y amortisar novament la propietat del nostre pais que tant y tant demana y necessita de la desamortizació portada tant enllá com siga possible. Lo que s' demana es lo restabliment d' un privilegi, no lo establiment d' un dret igualatari. Si aixis no fos, si pretenguessin lo que diuen, no farian la guerra sense cuartel que venen fent á la escola polítich-filosófica moderna, sino que consagrarían sas forsas totas á propagarla y á ferla prosperar, en la esperansa fundada de que 'l dia que triunfes pe 'ls espanyols triunfaria també per ells si formessin part integrant de la nostra nacionalitat. Mes aixó fora conixer la lógica per dins y en los seminaris aquesta ciencia temible pe 'ls teócratas, solsament s' ensenya per las cobertas.

Creyem nosaltres que 'ls freres, com cualsevol altre ciutadà, «tenen dret á viurer y á vestir, com millor los hi sembli ó *convinga*.» Mes ho volem repetir, fins corren perill de ser pesats: la paraula *dret* exclueix tota idea, tota noció de *privilegi*. Exerceixin enhorabona ó enhoramala aquest dret los freres, pero aixó que siga cuan los seus adversaris poguem oposar, també en us del nostre dret, corrents de llibertat á sas corrents de reacció. Quan lo Sol surt illumina á tothom, fins á las olivas. ¿Quina por haurian de fer á una societat montada á la moderna institucions vellas y ja corcadas, vivint sols per gracia d' una lley qu' ellas condemnan? ¡Cap! La por que fan á las societats modernes d' Europa y América. Mes aquí lo que s' voldria fora invocar lo dret modern per ferlo ingresar en lo convent dels freres de la trapa, aquells que en lloch d' emplear lo temps en cosas utils, l' inverteixen en ferse 'l sot ahont hauran d' esser enterrats. ¡Prou ho voldrian que 'l dret modern se fes ell mateix lo clot! ¡Com si no fos l' únich destinat á resistir lo transcurs del temps y á esser immortal! ¿Perque, sino, aquets nous proselitats de tras-cantó no han probat fortuna en Espanya durant l' época de la revolució de Setembre, cuan los drets democrátichs eran lley, y en cambi n' habian probat avants del 29 de Setembre de 1868 y n' proban are, cuan la Democracia es sols un recort, encare que una legitima y fundada esperansa?

No 'ns almaran los convents cuan á sos habitants pogan almar los temples de totas las religions positivitas aixecats á la sombra de la llibertat religiosa mes amplia; no 'ns almaran cuan l' Estat no siga instrument ni subvencionador de cap religió determinada; no 'ns faran por cuan lo positivisme y l' racionalisme pu-

gan parlar ab tota la veu en los Ateneos y en las Universitats, cuan la llibertat científica y d' ensenyansa sigan una vritat; no 'ns faran por cuan, per lo mateix que invocan lo dret que assisteix á tot home, vindran obligats als debers á que s' obligará á tothom, cuan los bens que arribin á possehir sufrexin las mateixas cargas y estigan subjectes á iguals condicions que 'ls de cualsevol ciutadà, aixis cuan se tracti d' adquirir, com de transmetrer ó enagerar; no 'ns almaran ni 'ns faran por, en una paraula, cuan respirin una atmósfera que 'ls asfixihi y saludin á un Sol que 'ls deixi cegos.

Are, mentres aixó no siga, mentres los que professem principis democrátichs siguem víctimas d' unas lleys doctrinarias, que ab prous feinas nos reconeixen lo dret de queixarnos de la situació anómala á que se 'ns té reduits; mentres la nostra paraula siga proscriba dels temples de la Ciencia y de l' Art, y la nostra paraula escrita depenga de la benevolencia mes ó menos lata d' un govern y del criteri mes ó menos ilustrat d' un funcionari públich; mentres aixó siga, diem, per lo mateix que no tenim ni volem tindre en las esferas elevadas influencia sufficient per contrarrestar las corrents que ben clarament se manifestan ja fa algun emps ¿quin remey nos queda mes que densar lo lliberalisme desde l' únich baluart que 'ns resta, la prempsa, y desde aquí fer atmósfera democrática y excitar á l' única prou poderosa que sense sortirse may de la lley, casi sempre encausa las cuestiones mes graves y detura las mes grans conflagracions que pogan pesar sobre un país?

Si; abuy per abuy la teocracia té moltas circumstancias que li son perfectament favorables. Si disposad' un personal actiu y osat, que ni per sas maneras ni per sa ilustració exosa, per no dir nula, no té cap punt de contacte ab lo d' altres paissos, conta també ab la debilitat incomprendible d' un govern que sembla disposat á fer tots los papers del auca ab tal que l' clero recalitrant no 'l donga las spatillas. Si; la teocracia, que rebé la primera estocada en las Corts de Cadiz, la ferida de mort l' any 1835 y que tots creguerem enterrada onse anys enrera, avuy se belluga de nou demostrant que no pert las esperansas de trasladar en breu á altre lloch mes céntrich lo estandard d' Estella, encare que sigan altres los banderados. Pero hi ha una forsa extranya, qu' ella no s' esplica, que li detura 'ls passos y li disputa 'l camí pam á pam; corrent irresistible que li fará acabar las forsas avants d' arribar á *sosideratum*, com ja las hi feu acabar l' any 1868. ¿Aquesta forsa, quina voleu que siga? L' única que 'ns resta als lliberals de cor, als que no podem veurer impassibles com la nostra nació camina cap enrera; l' única que s' escapa á tota jurisdicció del govern y del clero; l' única contra la cual res hi poden las lleys políticas ni las pastorals ni 'ls sermons. ¿Quina voleu que siga? Devant d' ella se descubren los mes poderosos, devant d'

ella se han despulpat mes de una vegada los frares de sos habits. Aquesta forsa es la *opinió pública*, torrent d'ideas y de reformas que no para fins que logra desembocar en lo mar de la prosperita y del progrés.

¡La opinió pública! Ella es l'única àncora que 'ns resta. És prou poderosa encara per que ab ella confiem.—A. F. C.

Habém vist en nostre estimat cólega *El País* de Lleyda que n las comarcas anomenadas l'Urgell y la Sagarra s'ha constituït una lliga de contribuyents, que están bastant estesas per altres provincies d'Espanya. La importancia de la Lliga no pot amagarse à ningú, mes que mes si un se fixa en la persecució de que foren víctimas las primeras que s'formaren de de part del allavoras ministre de la Governació, Sr. Romero. Las ventatjes que à ne l país poden produhir aquestas lligas son inmensas. En primer lloch las relaciones entre ls contribuyens se farán mes fàcils, se coneixarán millor, compendran las sevas necessitats y de aqui en sortirà una unió mes estresa y mes íntima entre ls propietaris. Ab aquestas lligas poden resoldrer moltes de las cuestiones que ab la propietat se relacionan y ajudantse mútuament poden millorar en gran manera las condiciones de la propietat, que desde molt temps está amenassada de passar à mans del govern, ó d'alguns especuladors que fan la seva fortuna, gracias à la crítica situació à que s' veuen reduïts los agricultors.

Los contribuyents deuen compeder que tant en los Ajuntaments com en las provincies deuen fer tot lo possible per tenirhi verdaders representants, pero representans de las lligas ab obligació de defensar y treballar la millora en tots sentits del desgraciad terra-tinent, sobre'l cual cauben totas las càrregas del estat. Quant estigan ben organissats y vegin la forsa que aquesta unió los hi dona, podran si saben ferse superiors à las exigencias dels caciques que per tot arreu se troban escudats ab la protecció d'algun madrilenyo, nombrar també diputats à Corts que no sigan maniquis en mans d'un ministre cualsevol.

Y quant per totas las poblacions agricolas d'Espanya se trobin organissadas aquestas lligas, podrem dir ab tota vritat que la regeneració de nostra patria es una realitat.

Aquesta lliga sembla que ha despertat ja à ne ls contribuyens de Seu de Urgell y algun altre punt de la provincia de Lleyda, que conta ja ab ellas en Tàrraga y Balaguer. No podem menos de felicitar à n aquesta provincia que, per ser la mes agricola de Catalunya, es també la mes oblidada, es la que mes falta de protecció, de carreteras provincials, de medis de poguer progresar. Tots cuan coneguim lo caràcter actiu y treballador de la alta montanya, senten grans simpatias per ella y per aixó felicitem de tot cor à las primeras lligas que s'estableixen y al diari *El País* per son concurs à las mateixas.

CORRESPONDENCIA

del DIARI CATALÀ.

DEL ETNA A BARCELONA.

Carta quarta.

Ferrara 18 Juny 1879.

Sembla que sortint de Roma no s' tingui de veurer res que cridi la atenció, y no obstant, quan un pren lo tren directe y s' deixa caurer de cop à Florencia no pot menos que rectificat la opinió. Si Roma respira predomini y grandiositat opresora, la capital de la Toscana respira sols cultura y gust.

Florencia no es una ciutat gran; te escasament cent cinquanta mil ànimas, pero es sens dubte una de las ciutats mes atractivas. Situada al cor de la vall del Arno que la atravessa de llarch a llarch, no sembla sino que l'art hagi volgut competir ab la naturalesa per ferla agradable. Florencia es ben bé la síntesis del caràcter de la Italia central. L'art de Florencia, es per dirho aixis, l'art científich; l'art que mes s'acosta al de la antigua Atenas; l'art que no sols se mostra en los monuments y edificis públichs, sino que s'troba per tot arreu.

Eins los passeigs de Florencia son eminentment artístichs. Lo del *Caccino*, que s'extent pot ser dos ó tres kilòmetros pel costat del riu, es un lloch deliciós, y no ho es menos lo accidentat jardí que perteneixia al palau Pitti, ó sigui al palau real, y del que avuy disfruta l' públich. Un y altre son passeigs molt mes *senyors* que l' nostre Parque y no obstant en un y altre s'trova un lloch per ajeurers damunt de l' herba y están disposats de tal manera, que creyem que entre tots no han de costar de conservació ni la quarta part que l' nostre. Si ls nostres arquitectos no saben inventar, aquí podrian venir à copiar moltes cosas bonas, y no fer sempre raquíticas imitacions de Paris y Lóndres; imitacions que despuladas de la seva grandesa, quedan reduhidas à res. Las ciutats d'Italia, per son clima y per sa importancia son las mes semblants à la nostra, y las que per consegüent, mes modelos podrian oferirnos.

Pero lo mes notable de Florencia son sos edificis públichs, sos museos, sas bibliotecas. Aixis en lo museo dels Oficis, com en lo del palau Pitti, s'hi trovan reunidas una infinitat d'obras mestras. Allí s' veu la celebrada *Vénus de Medicis*; allí hi ha aquella estàtua grega, qual cap y brassos que li faltaban, li va posar Miquel Angel, ab tal art, que es verdaderament impossible que l' que no ho sàpiga pugui conexerho. Allí, prop del cap de Medussa, miracle de vigor y de vida realissat per Leonardo de Vinci, se veu lo Job, una de las obras mestras, del nostre Murillo. Allí hi ha obras capitals de tots los de cap d'colla; comensant per Rafael, Correggio y Miquel Angel. D'aquest s' admiran també à Florencia las tombas de ls Medicis, en las quals hi ha aquella estàtua que representa la nit, de la qual va escriurer lo poeta Strozzi la següent quarteta:

«La Notte, que tu vedi in si dolci atti dormire, per da un Angelo scolpita in questo sasso; è, perché dorme, ha vita: destala se non ti credi, è parlaratti.»

A quals versos, Miquel Angel que era eminent en tot, y que com à cap clar y home de gran cor era bon patriota, va contestar ab los següents, que son tan grandiosos com sas obras plásticas:

«Grato m' è il sonno, è più l'esser di sasso, mentre che l' dar mio è la vergogna dura; non veder, non sentir m' è gran ventura; però non mi destar: deh! parla basso.»

En aquestos versos aludeix à la perduda libertat de sa estimada Florencia.

Pero passem de llarch los palaus y galerias, y obras d'art, y sens entretenirnos ni devant de la Tribuna de Galileo, en la que s' conservan los mateixos instruments toscos ab los que hi veyam mes que moltíssims ab altres cent voltas perfeccionats, y sortim de Florencia. Antes no obstant, siguim permés estampar lo fet de que, gracias à la amabilitat del senyor bibliotecari de la Nacional, poguerem tenir devant dels nostres ulls y fullejar dos manuscrits dels mes importants que s' conservan. Al repassar la colecció de cartas autènticas del gran astrónomo y físich dels temps moderns, y al girar las planas d'un altre quadern en pergami, que conté l'original de «L'arte de la guerra» del Maquiavelo, lo pols nos tremolaba d'emoció. Y res té d' estrany que 'ns succehis puig casualment las dos figuras que veyam reviuir en sas obras, son per nosaltres tal vegada las mes importants de la seva época, per la humanitat.

Agafant lo tren que de Florencia porta cap à Bolonia, espera al viatjer una impressió de distint género, pero no menos forta. Aquell camí de ferro, en efecte, puja unas montanyas que son de per riurer, puig que s' diuhen los Apeninos. Desde Pistoya, ciutat à la que deu son nom la pistola, comensa una ascenció en la que durant trenta ó cuarenta kilòmetros puja la màquina per un desnivell medi de 2'80 per cent. Pero aixó encara no basta per passar al altre costat de la cordillera, sino que en sa part alta s' ha de guanyar terreny per medi de tunnels. Uns cuarenta son los que s' atravessan, y de'lls, n'hi ha dos en los que s' emplean, 8 minuts en l' un y 7 en l' altre. Per casualitat venia en lo wagó un injinyer de camins de ferro, que portaba lo seu baròmetre de butxaca, y gracias à tal instrument poguerem veurer que al arribar al cim habiam pujat mes de cinch cents metros. L'espectacle que allavoras se presentà à la vista, val ben be l' inmens treball que va costar obrir la via. Desde la finestra del cotxe ú veuen en primer terme y sols separats de poch metros en línea recta, los ponts y viaductos mes baixos que ha recorregut lo tren mitja hora avans, y en segon y últim terme s' exten als peus tota la vall del Arno y s' veu lo riu que la serpenteija y apareix com una estreta rotlla blanca, y en el fondo animan lo paisatge las cúpulas y eminencias de Pistoya, rodeijada en quant alcanza la vista de casas de camps y torres y masias. Tot aixó, que per si sol fora interessant, sembla un cuento vist desde un wagó de ferro carril, que segueix imperturbable sa marxa, à fi d' arribar à puestó ó l' hora que te marcada en lo itinerari.

Arribats à Bolonia, que poca cosa ofereix de particular, à lo menos relativament, y después d' haber visitat las torres tortas, fetas de mahó; la iglesia de san Petroni, lo colegi espanyol, que avuy está casi reduit à res, y algunas altres curiositats artísticas, no volguerem perdre la ocasió d' arribarnos fins à Paruca. Sabiam que en aquesta ciutat hi ha las obras mestras del Correggio, y realment valen la pena de fer una mica de torta. Las cúpulas per ell pintadas en lo Duomo y sobre tot en san Juan, son de lo mes granat del art italià, aixis com sos quadros al oli atrauhen fins als mes llechs per son color sens riva! y per la expressió, de sas figuras. Llástima que no pintés mes que per iglesias y convents de monjas, gracias à lo que la abadesa de san Pau podia gloriarse de tenir lo millor locutori que existeix. Avuy per fortuna, sas obras son del domini públich.

Pocas horas nos detindrem à Ferrara,

desde ahont escribim la present. Hem vist lo castell ducal y lo *nosocomi* en que fou tancat lo Tasso, quan lo duch lo feu passar per boig, lo qual junt ab alguns cuadros es tot lo que te que veurer aquesta ciutat. A pesar de respirar tota ella antiguetat, lo monument que ha aixecat á *Savanarola*, y sobre tot l'estatua, són una bona mostra del art modern.

Dintre de pocas horas arribarem á Venecia, desde ahont ó desde Milan escriurem la proxima correspondencia, donant per terminada la nostra tornada del Etna á Barcelona.—V.A.

Madrid 22 de Juny.

Acabá la reunió dels moderats com si no s'hagués comensat; puig ni'l senyor Moyano que volia renyir ab lo govern, ni ls amichs del senyor Gutierrez de la Vega que volian transigir ab los uns y ab ls altres, sortiren ab la seva. Los moderats pressupostiveros varen guanyar, y contra tiris y troyans se votá per majoria lo *statu quo*. Tenim donchs als moderats ab la boca oberta y esperant qui'ls la tapi. Ja ho sab lo general Martínez Campos. ¡Pobre partit moderat! ¡Qui l'ha vist y qui l'heu! Es tant lo que está passant, tant lo que s'ent caigut, que ja ni alé li queda per seguir lo camí de la dignitat, de la entesa y de la consecuencia política que li senyala lo senyor Moyano. No puch sentir parlar d'un partit que conté en cada una de las páginas de sa historia un sens fi de desgracias y hecatombes que forman l'interminable martirologi del liberalisme espanyol. Mes ab tot y l'horror que sempre m'ha causat aquest partit, habia de regoneixerli entesa y firmeza de conviccions. Are fins aixó ha perdut. ¿A que aspira donchs? Sas pretensions sols se poden reduir demanar que l'enterrin y que li tirin á sobre munts y mes munts de terra perque no traspuin los miasmas que despedeixi lo cadavre en plé estat de descomposició. Si algu objecta res á lo que dich, ja m donará dintre uns cuants dias la rahó. ¿Qué quedarà dels antichs moderats? Sols un escrupol de partit: lo senyor Moyano, que vindrá á esser un glòbulillo.

Demá tindrem consell de ministres. Per la gent d'aquets barris sera importantíssim, trascendentalíssim. Figúrintse que s diu que s acordará una combinació de gobernadors. També s assegura que s plantejará una reforma que toca á l'Estat Major.

L'incident entre l'senyors Castelar y Fabié no tingué importancia. Ja diuen bé vostres: l'un es vert y l'altre es madur, mes llops ab llops may se mossegan.—R. A.

Puigcerdá 20 de Juny.

En primer lloch dech advertirlos de que lo «Diari Catala» se troba, respecte á correus, en lo mateix cas de tots los diaris liberals, puig que s'arreb ab unas intermitencias que cansan y aburreixen al que vol enterarse del moviment polítich, económic y literari del país y que per aixó paga sense poguer ser ben servit. Aquestas faltas tan repetidas á mes de perjudicar á las empresas periodísticas posan de relleu lo estat de desorganización á que hem arribat en nostre desgraciada Espanya respecte á administració.

La cullita s presenta bastant bé, gracias á que 'ls frets han passat; á mida que las neus se retiran de las montanyas, aquestas se van poblant de caps de bestia.

Los treballs de la carretera de Ribas á aquesta vila, adelantan rapidament; de la collada de Tosas á la Molina hi treballan uns 150 homens, y de la collada á Ribas molts

mes; de modo qu'encare qu'aquest any no quedí acabada es segura la seva terminació per lo any vinent.

La juventut d'aquí s'está preparant pera l dia de la festa major, qu'es lo 6 de Juliol; he sentit á parlar de varios projectes; á qual mes aventatjós, pera atraurer la visita dels forasters y dar á la festa l'importancia que requereix.

Ahir á la tarde sortí en direcció á Bellver una companyia de las que tenim de guarnició en aquesta vila; l'objecte d'aquesta marxa repentina s'atribuix á un parte rebut per lo Gobernador militar, en que s daba avis d'haber penetrat en Catalunya, per la part d'Andorra, una partida de gent armada que s diu que ha desarmat á varias parellas de carrabiners. La nostre autoritat militar prengué grans precaucions posant guardias á las portas de la vila y altres medidas preventivas.

LO CORRESPONSAL.

NOTICIAS DE CATALUNYA.

LLEYDA 22 Juny.—Traduhim de nostre colega *El País* la següent correspondencia fetxada del 20 en lo Coll de Nargó. «A las sis de aquest dematí á la distancia de un quart d'hora d'aquest poble y punt denominat la *Creu*, ha sorpres la petita columna al mando del Tinent Coronel del Regiment d'Extremadura que s trova de guarnició en la Seu, á la partida reformista, y dich reformista perque portan en los *gorros frigos* y morrals lol letrero que diu «República federal, reforma social.» habent tingut dita partida 6 morts y 4 ferits qu'están en poder de la trosa; pero se sab que han tingut alguns ferits mes. La partida se componia de 28 homes al mando d'un tal Folch, conegut per que fa temps en lo cafe de aquets poble feu dos disparos á la Guardia civil.

Lo dia 18 també tingueren algun tiroteig en lo caseriu d'aquest poble anomenat *Manas*, pero sens haberhi hagut cap baixa ni d'una ni d'altre part.

Per aqueixos voltans hi han 3 columnas petites entre tropa de linea, guardia civil y carabiners.»

—A las quatre del dia 16 del present mes vá caurer un llamp en una casa de camp situada en lo terme municipal de Vilanova de la Aguda, deixan cadavres als coneguts propietaris don Andreu Esteve y don Joseph Bernaus, que s trobaban allí.

Altre exhalació caigué també deixant molt mal parat á un pages que afortunadament pogué esser socorregut.

FIGUERAS 22 Juny.—Ahir á la nit va arribar en aquesta ciutat una comissió de la «Associació d'excursions científicas», ab objecte de visitar y examinar los monuments qu'existeixen en nostra comarca.

—Avans d'ahir fou trovat en un pou del terme de Capmany lo cadavre de un home que tenia lo cap tallat.

GIRONA 22 Juny.—L'Ajuntament de Darnius ha acordat la construcció d'una nova casa-escola que reuneixi las condiciones mes bonas per la ensenyansa.

—L'Ingenyer gefe d'eixa provincia don Mariano Rodriguez de Castro ha sigut nomenat corresponsal de l'Academia de Bellas arts de Sant Fernando.

NOTICIAS D' ESPANYA.

VALENCIA 22 Juny.—Avans d'ahir en las presons de Sueca ocorregueren unas barallas entre l'autor del assassinat ocorregut en l'hostal establert en lo terme de Sollana, y Vendrell, complicat en lo triple assassinat de Vallés, de la qual ha resultat aquest grave ment ferit, altre dels presos y l'alcaide que rebé una ferida en la má al volguer separarlos.

Inmediatament se presentá lo Jutje en lo local, instruint las oportunas diligencias. La ferida de Vendrell oferia bastanta gravetat.

—La premsa d'Alicant dona la noticia de que han sigut destituïts tots los arcaldes de barri d'aquella capital.

Ab aquest motiu «El Mercantil Valenciano» pregunta: «¿Quin delictes haurán comés tan ignocentas autoritats?»

—Ha arribat en aquesta ciutat, procedent de Madrid, l'ex-ministre senyor Ladiko, que després de permanceixer á Valencia durant dos ó tres dias continuarà son viatge á Palma de Mallorca ahont es esperat per sa familia.

VALLADOLID 22 Juny.—Lo dimars de la setmana passada varios confinats del presidi d'aquesta ciutat se barallaren, resultant mort un cabo que tractá de separarlos y ferits gravement altres dos presidaris.

Lo mort fou traslladat al Hospital ahont en compliment de lo previngut per la ley se li ha fet la corresponent autopsia.

SECCIO OFICIAL.

Defuncions desde las 12 del 21 á las 12 del 23 de Juny.

Casats, 6.—Viudos, 3.—Solters, 6.—Noys, 7.—Abortos, 1.—Casadas, 2.—Viudas, 1.—Solteras, 1.—Noyas, 12.

Nascuts.—Varons, 17.—Donas, 20.

MATADERO.—Relació dels caps de bestia morts son pes e import dels drets que han pagat en lo dias 20, 21 y 22 de Juny de 1879.

Bous, 200.—Vacas, 18.—Badellas, 91.—Moltons, 1338.—Crestats, 56.—Cabrits, 138.—Anyells, 137.—Total de caps, 2198.—Despullas, 1307'04 ptas.—Pes total, 619'32.—Dret, 72 cénts.—Recaudació, 16217'52 ptas.—Total, 5201'36 ptas.

ADMINISTRACIO PRINCIPAL DE CORREUS DE BARCELONA.

Llista de las cartas, impresos y mostres detingudas en aqueixa administració principal per falta de franqueig en el dia de ahir.

Número 327. D.ª Francisca y Teresa Graell, Barcelona.—328 Srs. Fins, Balagué y companyia, id.—329.—D. Joseph Ferrer, Burriana.—330. Antonio Martí, Freixanet.—331. Joan Tarrés, Barcelona.—332. Sr. Cifranças, Granollers.—333. Joseph Lopes, Lantzueta.—334. Pere Pascual Valencia.—339. Leandro Amargós, Carmelo.

Barcelona 21 de Juny de 1879.—L'administració incipal, Lluís M. Zavaleta.

FERRO-CARRIL DE SARRIA Á BARCELONA.

Lo 25 del corrent mes, á las quatre de la tarde, tindrà efecte en las Oficinas de la linea la venta en pública subasta de varis materials de dret. Los que desitjen pèndrer part á dit acte, se servirán passar anticipadament á las propias oficinas, ahont se 'ls hi posará de manifest la nota detallada dels efectes que s'enagenan y lo plech de condiciones de la subasta.

Barcelona 11 de Juny de 1879.—P. A. de la Junta Directiva.—Lo Secretari, Francisco de P. Serret.

¡FUMADORES!

demaneu en tots los estanchs lo

PAPER JARAMAGO

Aquest paper es lo mes higiénic y pectoral que 's coneix avuy. Despres de molts desvels y de grans sacrificis, presentém al públich lo **PAPER JARAMAGO**, que reunint las propietats de finura, color, consistencia y agrado al paladar, está format del such del **JARAMAGO**, que pertany al género **Armoracia** y creix en varias províncias d' Espanya.

Eminents metjes, de aquesta capital ho han reconegut y certificat, que aventatja en superioritat y eficacia als demés papers pectorals que ab diferents marcas se espendeixen al públich, per la breuetat ab que cura la tosa, la ronquera ab estinció de la veu, lo mal de garganta y demés afeccions dels órgans respiratoris.

Se recomana eficasment als cantants y oradors que tingan cansada ó dehilada la veu á conseqüencia del cant ó de la peroració.

Unich dipòsit en Espanya: **Ramon Aymerich,**
Sant Pau, n.º 1, cereria.

CONFERENCIAS

MATEMATICAS

Montesion, 7, 1.º

AL LLEO ESPANYOL,

Rambla de Santa Mónica, 8, botiga.

Sent lo fonament del nostre negoci aquell refrá que diu:

Valen mes molts pochos que no pas pochos molts,

treyém las nostras utilitats del molt giro y no del molt benefici; aixis es que 'ls nostres trajes de 10 y 12 duros reunixen millors condicions d' elegancia y solides que 'ls de 18 y 20 d' altres establiments. Ab aquest sistema hem posat á envejable altura la nostra sastreria.

AL LLEO ESPANYOL. Rambla de Sta Mónica, 8, botiga

JOSEPH
Se 'n atmeten
per aquest diari,
Pasatje del
Crédit, 1.

CENTRO
DE
ANUNCIOS.

BARRIL
y per tots
los de Barcelona
BARCELONA

LO MILLOR LLIBRE ES LO TEMPS.

Aquest ensenya que tot lo exesivament barato no pot ser ni molt bo ni ben fet. Tot te la seva manera d'esser. Trobém pues que tot lo relativament barato y lo mes bó y ben fet está en là

SABATERIA del carrer del Pi, núm. 12, (devant de un carreró)
titulada **A LA NACIÓ.**

GALETAS DE VIÑAS.

La nova clase dita **PITILLOS** se recomana molt especialment para chocolate. De vendá en tots los establiments.—Dipòsit, Avinyó, n.º 16.

Primers y únics **GRANS DEPÓSITS** en sa classe en Espanya

TRASPARENTS

DE
JAUME BOADA.

Rambla de Estudis, 4. **BARCELONA.** Rambla del Centro, 7.

En dits depòsits s'hi trobará la més abundanta colecció que existeix tan á Espanya com á l' estranjer. Conté á més dels del país los dibuixos de totas las fábricas alemanas, los de las millors francesas y los de las belgas.—Gran colecció de Cromos y Fotografias originals, esculidas en los propis tallers de Alemania, Fransa é Italia.

CANSONS IL·LUSTRADAS

ESCRITAS Y DIBUIXADAS PER

APELES MESTRES,

Y ACOMPANYADAS ALGUNAS D' ELLAS AB MÚSICA ORIGINAL Y AUTOGRAFIADA PER

JOSEPH RODOREDA.

Forma un tomo en octau gran, de mes de 200 páginas, il·lustrat ab cuaranta vinyetas, impressió emerada, bon paper y adornat ab una cuberta cromolitografiada.

Als restaurants, fondas, colmadors, pastisseries, y totas personas de bon gust.

Mantega fresca superior de las principals vaquerias de Alemania y Dinamarca—Carrer Vermell, 4

LA RENAIXENSA

REVISTA CATALANA

DE
Literatura, Ciencias y Arts.

VEU LA LEUM LOS DIAS 15 Y ÚLTIM DE CADA MES, en luttosos quaderns de 36 páginas, edició elzevieriana y magnífic paper.

En «La Renaixensa» colaboran los principals escriptors de nostra literatura.

Cada trimestre reparteix á sos subscriptors un tomo de unas 200 planas, havent ja publicat los següents, corresponents als dos trimestres de aquest any.

DEL MEU TROS,

escenas casulanás de carrer y de mes enfora, per
D. EMIL VILANOVA.

GALA PLACIDIA,

TRAJEDIA EN 3 ACTES,

de
D. ANGEL GUIMERA.

«La Renaixensa» se troba en l' any nové de sa publicació.

Se suscriu en las principals librerias y en la Administració, Porta Ferrisa, 18, baixos, al preu de
20 rals trimestre.

J. Reynés

FABRICANT

CARRUATJES DE LUXO.

TALLERS

de Mañeria, Ferreria, Fusteria, Guarnicioné y Pintó.

Carrer de Lauria, 33. Ensanche.

BARCELONA.

L' AURENETA,

REVISTA CATALANA

QUE 'S PUBLICA A BUENOS AIRES TOTS LOS DIUMENJES.

Unich punt en Catalunya hont s' admeten suscripcions,

TEIXIDÓ Y PARERA,

6, Pi, 6. Barcelona.

CONSULTAS

SOBRE

PROCEDIMENTS AGRÍCOLS.

DIRECCIÓ DE LA **GACETA UNIVERSAL**, EN BARCELONA,
carrer del Hostal del Sol, 11, pis primer.

Se reben consultes tots los dias no festius, de 9 á 12 del dematí.

CASA DE DESPESAS

À CARRECH DE LA

SENYORETA POCH.

20, carrer de la Chaussée d'Antin, 20
PARIS.

S'hi menja á la espanyola, á la catalana
y á la francesa.—Se parla castellá.
Se parla catalá.

CENTRE D' ANUNCIS.

Carrer dels Escudillers, 5, 7 y 9.

Los anuncis per aquest diari, per los altres de
Barcelona, Madrid y demás provincias d' Espanya,
América y Estranger, se podrán portar á aquest Cen-
tre ahont los senyors anuncians hi trobarán grans
ventatjas.

Escudillers, 5, 7 y 9.—Barcelona.

Ignaci Vallespi,**Siller y Guarnicioner.****Barcelona;**

Carrer Ampla, núms. 35 y 43.

Se construiexen tota classe de objectes de
viatge y de militars.

COLEGI MERCANTIL**DE 1.ª Y 2.ª ENSENYANSA,**

DIRIGIT PER

D. EVARISTO DEY Y VIDAL.**Moncada, 25.**

OBRAS. **IMP** PERIODICHS. **PRE** TALONARIS. **REN** FACTURAS. **T** CIRCULARS. **TA** ETIQUETAS. **A** ANUNCIS.

DE

L. DOMENECH.

BASEA, 30,

BARCELONA.

IMPRESIONS

DE

LUXO

Y

ECONOMICAS

IMPRESIONS

DE

LUXO

Y

ECONOMICAS

FOTOGRAFIA**DE JOAN MARTÍ.**

Carrer de Escudillers, 39, baixos, BARCELONA.

SECCIÓ TELEGRAFICA**EXTRACTE DE TELÉGRAMAS**
DELS PERIÓDICHS D' AHIR TARDE.

PARIS, 22.—*Alexandria.*—Los cónsuls de Alemania y Austria han anat al Cairo á exigir l' abdicació del Khedive.

PARIS, 23.—Lo prímpcep Gortschakoff ha passat per Berlin sense visitar al prímpcep de Bismark, lo qual ha donat lloch á comentaris.

CAIRO.—Lo Khedive s' ha negat á abdicar, y ha dit als cónsuls de Fransa é Inglaterra que recorrin á la Porta Otomana.

CONSTANTINOPLA.—S' ha examinat en Consell de ministres lo de l' abdicació del Virey de Egipte, y 'l sultan ha declarat que no está disposat á acceptar la petició de las potencias. Tots los ministres menos Osman-Baja son partidaris de l' abdicació. No s' ha resolt res.

TELÉGRAMAS

DE LA PREMPSA ESTRANJERA.

CONSTANTINOPLA, 20 Juny.—A pesar de las precaucions militars presas lo

divendres y dissapte, no 's creu que cap agitació seriament revolucionaria existeixi en Constantinopla. Los gefes dels diferents ministeris han rebut ordre de enviar al ministeri de policia una mostra de l' escriptura de tots los seus empleats á fi de que puguin ser comparadas ab la lletra dels folletos sedissiosos que s' han distribuit en Stambul aquesta setmana.

TELÉGRAMAS PARTICULARS

DEL DIARI CATALÀ.

MADRID, 23.—Lo prímpcep Michael germá del prímpcep Gortchakoff desempeñarà lo càrrech d' embaixador de Rusia en Espanya.

MADRID, 23 Juny.—Se indica al general Chacon per desempeñar lo mando militar de Granada en reemplás del general Cassola que ha renunciat aquell puesto.

Es probable que 'l Congrés suspengui las sessions després de discutit lo menestaje.

Demá votarán las minorías un vice-

president y un secretari abstenintse de votar los demes càrrechs.

Ha continuat en lo Congrés la discussió de actas, habent sigut aprobat lo dictamen de la de Gandesa.

Ha sigut proclamat diputat lo senyor Ferrer.

Bolsa. 15'40.

MADRID 23, (á las 6'30 de la tarde).—En lo Senat s' ha llegit un projecte referent á la supressió del Consell d' incautació del ferro-carril del Noroest y lo dictamen referent als Senadors per Cuba.

Se diu que 'l canonge Manterola ha perdut l' us de rahó.

Lo Sultan se negá á acceptar la petició sobre l' abdicació del Khedive.

La ex-emperatriz Eugenia continúa mellor.

Los periódichs inglesos proposan que s' erigisca una estàtua al prímpcep Napoleón com á soldat inglés.

IMPRESA DE L. DOMENECH,

Basea, 30, principal.